

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 22Em/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713201914
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713201914.3

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci výkonu rozhodnutia oprávneného: C. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, PSČ XXX XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom E.B. Lukáča 2, 036 01 Martin, proti povinnej: D. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, XXX XX C., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom Mydlárska 19, 010 01 Žilina, o návrhu na výkon rozhodnutia vo veci úpravy styku maloletého dieťaťa: L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, takto

rozhodol:

Výkon rozhodnutia sa vyhlasuje za neprípustný.

Výkon rozhodnutia sa zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 6.2.2013 otec maloletej L. C. podal na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd v zmysle § 272 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v prípade, ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 OSP zostane bezvýsledná, bez zbytočných priesťahov uložil matke dieťaťa pokutu za každý nerealizovaný styk v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia a zároveň, aby konajúci súd vyzval príslušný orgán na zastavenie výplaty rodičovských príspevkov povinnému podľa osobitného predpisu a zastavenie výplaty prídavku na dieťa a príplatku na prídavku na dieťaťa podľa osobitného predpisu.

V odôvodnení uviedol, že Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 6CoP/39/2012 zo dňa 24.5.2012 rozhodol tak, že Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12P/326/2010-96 zo dňa 6.2.2012 vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na vydanie predbežného opatrenia, zmenil tak, že:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou L. C., nar. XX.XX.XXXX jedenkrát v kalendárnom týždni v rozsahu jednej hodiny, bez prítomnosti matky, za prítomnosti pracovníka referátu Poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Otec je povinný dohodnúť s referátom Poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin konkrétny termín stretnutia a tento najneskôr sedem dní vopred písomne oznámiť matke maloletého.

Matka je povinná pripraviť maloletú L. na stretnutie a v dohodnutom termíne zabezpečiť účasť maloletej na stretnutí s otcom na referáte Poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

Rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 12P/326/2010-96 zo dňa 6.2.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 6CoP/39/2012 zo dňa 24.5.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 11.7.2012 v bode 3 a vykonateľnosť dňa 11.7.2012.

Otec uvádza, že matka maloletej predmetné rozhodnutie nerešpektuje a hľadá spôsoby a možnosti, ako znemožniť styk s dcérou. Prvé stretnutie s dcérou nedopadlo dobre, otec mal dojem, že práve matka maloletej pripravovala dcéru na toto stretnutie v takom zmysle, aby sa otca bála a nechcela byť s ním. Otec si je vedomý, že pri pomerne nízkom veku maloletej Ninky sa nedalo očakávať po takej dlhej dobe, čo sa spolu nevideli - cca 4 roky, že bude bezprostredne natešená a spontánna a že sa bude ku nemu správať ako keby boli stále spolu. Dieťa prišlo vyslovene „nabudené“ matkinou averziou voči otcovi, čo vie aj súd z rozhodovania, kde matka dáva písať listy maloletej, pričom takýto list by samotné dieťa nenapísalo, keby nebolo matkou pobádané. Do stretnutia zasahovala i pracovníčka ÚPSVaR v tom smere, že nemôžu konať násilu, čo je na jednej strane vo vzťahu k dieťaťu pochopiteľné, ale nie k vzťahu k matke, na ktorú by mali pôsobiť, pretože je to len vecou, ako matka na dieťa pôsobí. Otec počas štyroch rokov apeloval, že ak bude matka na dieťa vplývať negatívne vo vzťahu k nemu, tak väzby budú také, aké dnes sú. Až na rozhodnutie krajského súdu nikto z kompetentných nereflektoval na apel otca a jeho právo na styk s dieťaťom a právo dieťaťa stretávať sa aj s druhým rodičom, nielen s matkou.

Keďže situácia sa nezlepšuje napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline, styk s dcérou sa nerealizuje a matka bez objektívnych dôvodov odmieta dcéru na styk pripravovať tak, ako to upravuje rozhodnutie súdu, je nútený vzhľadom na konanie matky domáhať sa rodičovských práv súdnou cestou, výkonom rozhodnutia v zmysle § 272 a nasl. OSP. Navrhol, aby súd v zmysle § 272 ods. 3 OSP písomne vyzval matku, aby sa súdnemu rozhodnutiu dobrovoľne podrobila a aby bola matka poučená v zmysle Vyhlášky MS SR č. 474/2011 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, najmä o následkoch nepodrobenia sa rozhodnutiu, najmä o možnosti súdu aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti k dieťaťu podľa osobitného predpisu; o možnosti súdu podľa § 273 ods. 2, 3, § 273d, § 272 OSP.

Okresný súd Martin uznesením č.k. 22Em/2/2013-5 zo dňa 11.3.2013 ustanovil _____ pre maloletú L. C., nar. XX.XX.XXXX kolízneho opatrovníka - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin (ďalej len „ÚPSVaR“ Martin) podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“).

Výzvou zo dňa 20.3.2013 (č. I. 7,8) súd vyzval matku maloletej, aby dôsledne rešpektovala povinnosti vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Žiline, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Uviedol citáciu zákonných ustanovení, § 272 ods. 1, 2, 3 OSP, § 273 ods. 1 OSP, § 273 ods. 3 a 4 OSP, § 273a OSP, § 25 ods. 4 ZoR. Súčasne vyzval matku, aby v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy oznámila súdu, z akého dôvodu nedodríava určený styk s maloletou. Matka výzvu prevzala dňa 7.5.2013 (doručenka č.I. 9).

Uznesenie Krajského súdu v Žiline 6CoP/39/2012 zo dňa 24. Mája 2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2012. Krajský súd v Žiline zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12P/326/2010-96 zo dňa 6.2.2012 vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na vydanie predbežného opatrenia tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou L. C., nar. XX.XX.XXXX, jedenkrát v kalendárnom týždni v rozsahu 1 hodiny bez prítomnosti matky, za prítomnosti pracovníka referátu Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin.

Otec je povinný dohodnúť s referátom Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin konkrétny termín stretnutia a tento najneskôr 7 dní vopred písomne oznámiť matke maloletého.

Matka je povinná pripraviť maloletú L. na stretnutie a v dohodnutom termíne zabezpečiť účasť maloletej na stretnutí s otcom na referáte Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin.

Matka listom zo dňa 20.5.2013 (č.I. 16-18) odpovedala na výzvu súdu. Zdôraznila, že podľa právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline otec je povinný vopred písomne, najneskôr sedem dní pred plánovaným stretnutím, oznámiť termín stretnutia matke maloletej. Zo strany otca nikdy nebolo takéto písomné avizovanie stretnutia realizované, čím nedodrжал spôsob určený súdom. K stretnutiu s otcom aj napriek tomu došlo v pondelok dňa 24.9.2012 o 8,00 hod. bez prítomnosti matky na pracovisku

ÚPSVaR v Martine, za prítomnosti pracovníka úradu, p. E., ktorá matku telefonicky kontaktovala. Matka so stretnutím súhlasila aj napriek silnému nesúhlasu zo strany maloletej. Súčasne oznámila p. E., že termín stretnutia narúša pravidelnú školskú dochádzku maloletej, nakoľko sa malo konať počas školského vyučovania. Otec maloletej však trval na tomto termíne. Stretnutie trvalo napriek určenému času jednej hodiny kratšie, nakoľko maloletá nevydržala prítomnosť otca a psychický nátlak z jeho strany a následne svojvoľne opustila s plačom miestnosť. Počas tohto stretnutia otec v plnej miere, v prítomnosti p. E., priznal svoju vinu v tom zmysle, že v predošlom období hrubo ubližoval mne aj svojej dcére, čo potvrdil aj listom z dňa 21.11.2012, ktorý adresoval maloletej. Avšak túto vinu v rámci trestného konania, ktoré bolo predtým vedené voči jeho osobe, aj pri akomkoľvek styku so mnou, vždy popieral. Kópiu listu ku odpovedi na výzvu priložila. Uviedla, že tvrdenie otca, že dcéru pripravovala svojimi negatívnymi postojmi k otcovi, sa nezakladajú na pravde. Jej spomienky na toto obdobie sú stále veľmi živé, čo často prezentuje aj doma alebo medzi svojimi spolužiakmi v škole. Matka opisuje zdravotné ťažkosti a zhoršený prospech dcéry v škole, ktoré sa majú opakovať pri akejkolvek forme styku s otcom.

Uviedla, že dňa 19.11.2012 a 26.11.2012 sa uskutočnilo stretnutie matky s otcom na pracovisku ÚPSVaR v Martine, kde za prítomnosti p. E. informovala o aktuálnom zlom zdravotnom stave a prospechu maloletej. Po týchto informáciách otec súhlasil s tým, že aktuálne, vzhľadom na stav maloletej, netrvá na osobných stretnutiach. Otec sa pokúšal kontaktovať maloletú telefonicky, matka túto skutočnosť oznámila dcére, čo dcéra rezolútne odmietla a následne, pre zhoršenie zdravotného stavu absentovala povinnú školskú dochádzku. Matka popiera tvrdenie otca, že na dcéru pôsobí voči jeho osobe negativisticky. Maloletá t.č. žije s matkou a jej súčasným partnerom v spoločnej domácnosti, akúkoľvek možnosť zmeny nepripúšťa. Pani E. po rozhovore s maloletou a po reakcii maloletej zo dňa 24.9.2012 ďalšie stretnutia s otcom tiež neodporučila. Matka písomne kontaktovala otca listom dňa 7.2.2013, kde ho informovala o aktuálnom stave maloletej a o tom, že je jeho rozhodnutím, či bude rešpektovať vôľu svojej dcéry alebo bude trvať na stretávaní s ňou nátlakom.

Uviedla, že rešpektuje rozhodnutie krajského súdu a nijakým spôsobom nechce odmietať toto rozhodnutie, ale ako matke, ktorá vychováva maloletú, nedokáže ju vzhľadom na jej mentálny stav prinútiť k niečomu, čo jej ubližuje duševne a telesne. Matka ani jej súčasný partner sa nikdy vedome ani nevedome nebránili a ani sa nebudú brániť stretávaniu maloletej so svojim biologickým otcom, avšak hľadajú spôsob, aby súdny orgán rešpektoval aj tú možnosť, že maloletá si toto stretávanie ako možnosť nepripúšťa. Biologický otec maloletej vo svojich rozhodnutiach vôbec nerešpektuje vôľu svojej dcéry a z aktuálneho vzťahu viní matku a jej súčasného partnera. Nerešpektuje posudky súdnych psychológov, p. E. a p. K.. Maloletá napísala jeden list, ktorý spontánne adresovala sudcovi, ktorý v predmetnej veci konal v čase, keď sa dozvedela, že prebehne ďalšie súdne konanie. Kópia listu je založená u p. E. na ÚPSVaR a v súdnom spise 12P/326/2010. K napísaniu listu dcéru nikto nenútil. Otec autenticitu spochybnil a tvrdil, že bol diktovaný matkou. To sa nezakladá na pravde. Maloletá sama odmieta akúkoľvek formu styku so svojim biologickým otcom aj napriek tomu, že ju matka riadne poučila a dostatočne a opakovane jej vysvetlila, že je potrebné podriaďiť sa rozhodnutiu súdu.

Matka pripojila lekárske správy od ošetrojúcich lekárov (č.l. 19-23).

Otec napísal maloletej list, nedatovaný (č.l. 24) pri príležitosti jej narodením. Matka napísala otcovi list dňa 7.2.2013 (č.l. 25), v ktorom ho informuje o tom, že L. nechce na telefonáty otca odpovedať, informuje otca o tom, aké mala vysvedčenie a o jej zdravotnom stave. Oznámila mu, že L. sa nechce s ním stretávať. Súčasne oznámila otcovi, že ak trvá na stretávaní aj napriek tomu, je na otcovi, aby si to dohodol na ÚPSVaR.

Výzvou zo dňa 11.6.2013 (č.l. 27) súd vyzval otca maloletej, aby uviedol, koľkokrát presne (s uvedením dátumu) písomne informoval matku o dohodnutých stretnutiach na ÚPSVaR Martin.

Výzvou zo dňa 11.6.2013 súčasne vyzval ÚPSVaR Martin, aby uviedol, v akých termínoch otec dohodol stretnutie s psychologičkou a dcérou (č.l. 28).

ÚPSVaR Martin v správe zo dňa 28.6.2013 (č.l. 30) uviedol, že podľa spisovej dokumentácie možno konštatovať, že spolupráca s menovanými sa realizovala v 2. polovici r. 2012, odborné psychologické služby ako prvý vyhľadal otec 4.9.2012, následne 17.9.2012 bola na osobný pohovor pozvaná matka, k

stretnutiu otca s maloletou došlo 24.9.2012. Vzhľadom na charakter vzťahovej väzby maloletej k otcovi, ako aj jej emocionálne prežívanie, ktoré malo mať negatívny dopad na jej zdravotný stav, k ďalšiemu stretnutiu otca s dcérou nedošlo. V individuálnej a párovej spolupráci zostali len rodičia v období mesiacov 9,10,11/ 2012. Posledné stretnutie rodičov prebehlo 26.11.2011 (správne pravdepodobne 2012). V r. 2013 ÚPSVaR neviduje spoluprácu s účastníkmi.

Výzvu súdu zo dňa 11.6.2013 otec prevzal 20.6.2013 (č.l. 26), k tejto výzve sa nevyjadril.

Uznesenie Krajského súdu v Žiline (č.l. 35-46) nadobudlo právoplatnosť 11.7.2012. Podľa úradného záznamu zo dňa 8.7.2013 (č.l. 47) je spis, sp. zn. 12P/326/2010 t.č. u znalkyne a z tohto dôvodu bola pripojená iba kópia rozhodnutia krajského súdu.

Súd výzvou zo dňa 22.7.2013 opakovane vyzval otca maloletej, aby oznámil súdu v lehote 15 dní od doručenia výzvy, či dohodol stretnutie s referátom Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin na konkrétny termín, okrem stretnutia uskutočneného dňa 24.9.2012, ak áno, či o dohodnutých stretnutiach písomne informoval matku v lehote v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Žiline. Ak tieto stretnutia nedohodol, aby uviedol dôvody. Otec prevzal výzvu dňa 31.7.2013 (doručenka na č.l. 49 rub).

Otec v liste zo dňa 12.8.2013 (č.l. 50) uviedol, že stretávanie s maloletou realizoval po doručení uznesenia Krajského súdu v Žiline 6CoP/39/2012 zo dňa 24.6.2012 tak, že sa osobne dostavil na ÚPSVaR v Martine k Mgr. E., ktorá vybavovala a dohodla termín stretnutia s maloletou. S odstupom času nevie uviesť presný dátum, kedy sa konalo prvé stretnutie, mohlo byť niekedy v 8/2012. Matku maloletej písomne neinformoval o termíne stretnutia, nakoľko sa dohodli s Mgr. E., že práve ona bude telefonicky kontaktovať matku, na ktorú mala tel. číslo a dohodne s ňou termín stretnutia, ktoré otcovi následne Mgr. E. telefonicky oznámi a otec ho potvrdí.

V súčasnosti nemá dohodnutý termín stretnutia s maloletou, nakoľko už prvé stretnutie s mal. za účasti pracovníka ÚPSVaR Martin nedopadlo moc „šťastne“. Asi po hodine rozhovoru, na ktorom sa maloletá s otcom rozprávali, si L. kreslila, naraz z miestnosti odišla s plačom za mamou. Otcu sa toto emocionálne dotklo. Po tomto prvom stretnutí bol „problém“ dohodnúť si ďalší termín stretnutia, nakoľko matka maloletej argumentovala tvrdením, že L. sa s otcom nechce stretnúť, že má zo stretnutia zdravotné problémy, lebo na ňu vyvíja psychický nátlak, keď sa s ňou chce stretnúť proti jej vôli a potom s ňou musí chodiť po lekároch, psychológoch atď. Mgr. E. tvrdila, že musia chrániť záujmy dieťaťa a že ak budú prebiehať takto naše stretnutia, ona ďalšie stretnutia nepovolí.

Na druhé plánované stretnutie, termín otec nevedel uviesť, už neprišla maloletá Ninka, jej matka doniesla papiere od psychológa, ktorý neodporúča stretávanie sa s maloletou. Matka i Mgr. E. sa vyjadrovali v tom význame, že „či chcem tlačiť na pílu“, čo sa týka stretávania sa s L., keď ona si to nepraje a má z toho psychické problémy. Po tejto situácii už otec u Mgr. E. stretnutia nerealizoval, ale mal podmienku, že raz za týždeň bude s malou telefonovať a raz za mesiac mu matka napíše list, ako sa maloletá má.

Uviedol, že sa pokúšal telefonovať na číslo matky, ktoré uvádzala na ÚPSVaR, ale toto bolo nedostupné - zrejme vypnutý mobil. Raz sa otcovi podarilo na toto číslo dovolať, napísal SMS-ku, že večer o 17.00 hod. bude volať a bude chcieť komunikovať s L.. O 17.00 hod. matka napísala, že L. s otcom nechce komunikovať. Dostal list od matky s dátumom 7.2.2012, ktorý prišiel 15.2.2013. Dátum na liste sa zhoduje s dátumom, kedy písal návrh na súd na výkon rozhodnutia. Potom už ÚPSVaR matku nekontaktoval.

Na ÚPSVaR v Martine nepísal ani raz, nevie, či Mgr. E. takéto niečo písala. Mgr. E. mala telefónne číslo otca, keď sa jej podarilo zosúladiť stretnutie, zavolala otcovi a asi aj matke a takto sa dohodlo celé stretnutie. Keď otec počul a vedel, že L. chodí po psychiatrii či psychológoch, nechcel ju viac stresovať a vyvolávať určité napätie.

Problém prečo sa obrátil na súd, je daný tým, že hoci dieťa má právo na obidvoch rodičoch, pokiaľ matka bude takto vplývať na dieťa, nemá otec šancu reálne s dcérou nadväzovať kontakt a to ani cez kuratelu.

Matka prostredníctvom svojho PZ podaním zo dňa 3.10.2013 (č.l. 63) žiadala návrh otca zamietnuť. Odmietla tvrdenia otca, že dieťa na prvé stretnutie prišlo „nabudené“ averziou voči otcovi. Správanie dcéry pripisuje matka hrozným zážitkom s otcom, keď bola očitým svedkom jeho zlého správania nielen ku dcére, ale aj ku matke. Uviedla, že postupovala presne podľa rozhodnutia krajského súdu, hoci dôkazy vykonané pred Okresným súdom Martin v konaní 12P/326/2010 podľa matky potvrdzujú, že nie je v

záujme maloletého dieťaťa, aby sa stretávalo so svojim otcom. Poukázala na správy od psychológa, vyjadrenie Mgr. E., z ktorých vyplýva, že dcéra si nepraje stretávať sa s otcom a má z toho psychické problémy. Poukázala na vyjadrenie otca zo dňa 12.8.2013: „... ja som už potom po tejto situácii u Mgr. E. stretnutia nerealizoval, ale mal som podmienku, že raz za týždeň budeme s malou telefonovať a raz za mesiac mi D. C. telefonicky oznámi, ako sa má malá.“ Uviedla, že otec má telefonický kontakt do práce, kde mohol zatelefonovať matke, čo sa nestalo, nakoľko vedel, že mobilný telefón je vypojený z prevádzky. Opakovane predložila správy ošetrojúcich lekárov, žiadala návrh otca zamietnuť, nakoľko nie sú preukázané tvrdenia otca, že by neplnila dobrovoľne to, čo jej ukladá Krajský súd v Žiline.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Dňa 4.10.2013 vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky maloletého dieťaťa, kolízneho opatrovníka, PZ otca a maty.

PZ otca poukázala, že t.č. sa má vykonávať styk mal. s otcom podľa uznesenia KS v Žiline. K dodržiavaniu podmienok otcom podľa tohto rozhodnutia poukázala na postoj ÚPSVaR, že netreba dieťa nútiť, aby sa s otcom stretávalo, keď dieťa nechce. Keďže kontakt otca s ÚPSVaR prebiehal, otec sa domáhal týchto stretnutí a napriek tomu nebol realizovaný kontakt otca s dieťaťom. Jediný možný spôsob, ako dosiahnuť styk otca s maloletou, bol podať návrh na výkon rozhodnutia. Či otec sám dodržiaval podmienky podľa právoplatného rozhodnutia KS v Žiline, PZ uviedla, že konanie otca bolo iba ústneho charakteru, preto otec dňa 26.9.2013 podal písomnú žiadosť na ÚPSVaR, súdu doručená na pojednávaní 4.10.2013.

Kolízna opatrovníčka uviedla, že túto žiadosť má a pozná jej obsah.

Otec na pojednávaní uviedol, že po doručení uznesenia KS v Žiline navštívil ÚPSVaR, navrhol p. E., aby dohodli stretnutia s mal. poobede, cca od 14.-15.00 hod. Otcovi bolo oznámené, že stretnutia môžu byť len doobeda, preto nechal na p. E., aby dohodla termín. Keď p. E. dohodla termín, prišiel na ÚPSVaR, matka privedla dcéru, ako dopadlo stretnutie, je už v spise zaznamenané. Následne dohodli ďalšie stretnutie, na ktoré prišla matka bez dcéry, priniesla papier od psychológa, že dcéra je traumatizovaná a stretnutia s otcom sa bojí. Otec, matka a p. E. riešili, ako budú stretnutia ďalej realizovať, dohodli sa a otec s tým súhlasil, že v tomto štádiu nebude tlačiť na stretnutia s dcérou, ale rád by s dcérou aspoň telefonicky komunikoval, p. E. navrhla matke, aby raz za mesiac napísala otcovi list, ako sa dcéra má a čo robí. Matka napísala list iba raz.

Na otázku súdu otec uviedol, že ďalšie stretnutia s L. neinicioval ani nedohodol s ohľadom na postoj ÚPSVaR a matky. Prijal záver, že je pre neho zbytočné na to „tlačiť“. Ďalší úkon, ktorý urobil - podal návrh na výkon rozhodnutia. PZ otca doplnila, že otec svojvoľne neupustil od kontaktu s dcérou, ale bol informovaný p. E., že ÚPSVaR bude chrániť záujmy dieťaťa a nebudú tlačiť na stretnutia, aj keď existuje súdne rozhodnutie.

PZ matky uviedol, že návrh na výkon rozhodnutia je nedôvodný, citoval z vyjadrenia otca zo dňa 12.8.2013, doručeného súdu 13.8.2013 (č.l. 50-51), z ktorého je, podľa PZ matky, nesporné, že matka zrealizovala rozhodnutie KS, dcéru po kontakte s ÚPSVaR doviedla na ÚPSVaR, kde sa Ninka s otcom stretla, ako to vyplýva z vyjadrenia otca. Aj z vyjadrenia otca je nesporné, že matka na druhé dohodnuté stretnutie ospravedlnila neúčast' dcéry lekársnym dokladom, že zo zdravotných dôvodov sa dcéra tohto stretnutia nemohla zúčastniť, čo nemožno pripisovať na škodu matky. Poukázal na vyjadrenie otca v tom, že stretnutia ďalej nerealizoval, ale súhlasil, že bude raz za týždeň s maloletou telefonovať a raz za mesiac mu matka napíše list, ako sa dcéra má. Tj. otec si sám zvolil, že nebude realizovať styk s maloletou v zmysle rozhodnutia KS, ale sám si zvolil i. spôsob styku, preto nemožno matku trestať výkonom rozhodnutia, keď nedala príčinu na súdny výkon rozhodnutia.

Matka na pojednávaní uviedla, že na stretnutie otca s maloletou dcéru pripravila, na ÚPSVaR ju riadne doviedla. Opisala spôsob, ako toto stretnutie skočilo a následne dcérine zdravotné problémy. Sama nikdy dcére nebránila stretávaniu sa s otcom. Na otázku súdu k termínom stretnutia uviedla, že nebola oslovená po posledných dvoch stretnutia ÚPSVaR, že je dohodnutý termín s otcom, aby dcéru doviedla. Naopak, sama oslovila ÚPSVaR, či sa ide dohodnúť nejaký termín stretnutia, lebo bude vo veci pojednávanie. Opakovane uvádzala, že sama nebráni kontaktu maloletej s otcom, že sama nemá

ako tomuto stretnutiu zabrániť. Pokiaľ nedoviedla na druhé stretnutie maloletú, bolo to z dôvodu jej zdravotného stavu.

Kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 4.10.2013 uviedla, že stretnutie otca s maloletou Ninkou na ÚPSVaR prebehlo 24.9.2012 za okolností, ako boli opísané účastníkmi. Dieťa odmietalo stretnutie s otcom, nechcelo s ním komunikovať. Na námietku otca, že pracovníčka prítomná na pojednávaní nebola na tomto stretnutí, uviedla, že bola tam prítomná p. E., ktorá je psychologička a o tom, ako stretnutie prebiehalo, ju informovala. V prípade pochybností navrhla vypočuť Mgr. E. o okolnostiach tohto stretnutia. Potvrdila, že ÚPSVaR prisľúbil, že za otca dohodne stretnutia s maloletou, ale toto sa týkalo dvoch stretnutí, ktoré boli zrealizované. Po týchto dvoch stretnutiach už ÚPSVaR nesľúbil dohodnúť stretnutia, nakoľko po druhom stretnutí tu bola vzájomná dohoda otca, matky za prítomnosti ÚPSVaR, keď otec sám prehlásil, že nebude naliehať na stretnutiach s dcérou, keď má z toho traumatické zážitky, ale bude styk realizovať telefonicky a matka ho bude písomne informovať. Na otázku súdu, keď sa telefonický kontakt otca s maloletou nerealizoval, či otec oslovil ÚPSVaR, že chce dohodnúť ďalšie stretnutie, uviedla, že nie. K tomu doplnila, že ÚPSVaR nemôže nútiť dieťa, aby sa stretávalo s otcom, keď samo prejavuje nevdôľu s otcom sa stretnúť. Úlohou ÚPSVaR je chrániť záujmy dieťaťa.

Na otázku súdu otec uviedol výslovne p. E. nepovedala, že mu „nedá termín“, ale povedala otcovi, že mu neumožní ďalšie stretnutie, ak dieťa bude mať zo stretnutia traumy, lebo v ich záujme je chrániť mal. dieťa. Je pravda, že výsledkom dohody otca, matky a ÚPSVaR bol následne už opísaný kontakt. Keď takýto spôsob styku s dcérou nefungoval, otec ďalej ÚPSVaR nekontaktoval. PZ otca doplnila, že preto, lebo mu bolo zrejmé stanovisko ÚPSVaR. Navrhla v konaní vypočuť p. E., aby sa vyjadrila, prečo sa ÚPSVaR staval do pozície, že sám bude hľadať riešenie, ako bude realizovať styk podľa rozhodnutia KS, t. z., že po prvom stretnutí s otcom p. E. mu povedala, že budú kontaktovať sami matku a dohodnú spôsob realizácie tohto styku.

Matka poukázala na list, ktorý napísala otcovi (č.l. 25), že ak mu záleží na dcére, je to v jeho rukách, nech sa naďalej kontaktuje prostredníctvom ÚPSVaR. K návrhu otca na výsluch p. E. sa nevyjadrila, uviedla iba, čo povedala p. E., že dieťa nútiť nemôže.

Kolízna opatrovníčka navrhované dokazovanie ponechala na zváženie súdu.

Otec listom zo dňa 4.10.2013, doručený ÚPSVaR 27.9.2013 (podľa pripojenej doručky), vyzval ÚPSVaR realizovať rozhodnutie súdu s požiadavkou navrhnúť otcovi písomne termín stretnutia tak, aby o tom mohol písomne informovať matku, aby bolo rešpektované právo 1x v kalendárnom týždni v rozsahu jednej hodiny, v poobedňajších hodinách, žiadal dlhodobo viacero termínov vopred, aby sa matka dcéry mohla zariadiť.

PZ otca poprela, že nie je dcére bránené stretávať sa s otcom. Je tomu tak min. štyri roky, na čo otec doplnil, že šesť rokov, dcére sú neustále zo strany matky podsúvané lži vo vzťahu k otcovi, dcéra hovorí svojmu otcovi „C.“, na čo dieťa vo veku štyroch rokov nemôže prísť samo s ohľadom na svoje vôľové schopnosti a vlastnosti.

PZ matky uviedol, že matka sa dobrovoľne podrobila rozhodnutiu KS, urobila tak, keď boli dohodnuté termíny, ďalej tak urobiť nemohla, lebo termíny dohodnuté neboli. Preto nemožno uložiť matke pokutu. Otec neprodukoval dôkaz, že urgoval orgán starostlivosti o deti, aby termín stretávania s maloletou dcérou nejakým spôsobom dohodli.

Kolízna opatrovníčka uviedla, že dieťa odmieta komunikovať s otcom. Na výzvu, ktorá bola ÚPSVaR doručená, bude ÚPSVaR reagovať v zmysle rozhodnutia KS.

PZ matky žiadal náhradu trov konania. Tento návrh vo vzťahu k ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP odôvodnil tak, že otec podal návrh bezdôvodne; otec sám vedel, že nedohodol s orgánom starostlivosti o deti stretnutie, ako mu to uložil KS, preto podanie tohto návrhu vyhodnotil ako „šikanovanie“ proti matke maloletej.

PZ otca k návrhu na náhradu trov dala do pozornosti súdu, že ide o vec, ktorú môže súd začať aj bez návrhu, t. z., že nárok na náhradu trov konania matke neprináleží.

Podľa § 272 ods. 1 písm. a/ OSP, súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 3 OSP, pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa ods. 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa ods. 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 268 ods. 1 písm. e/ OSP, výkon rozhodnutia sa zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Súd v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí podľa § 272 a nasl. OSP skúma titul výkonu rozhodnutia predovšetkým z hľadiska, či je tento právoplatný a vykonateľný. Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia bola preukázaná jednak zhodnými vyjadreniami účastníkov konania, ako aj doložením kópie predmetného rozhodnutia v zmysle čl. 35 a nasl. Rozhodnutie, ktorého výkonu sa v tomto konaní otec maloletej L. C. domáhal, je uznesenie KS, ktorým KS ako odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia. KS v Žiline ako súd odvolací vo veci starostlivosti o maloletú L. C., nar. XX.XX.XXXX zmenil rozsudok Okresného súdu Martin, č.k. 12P/326/2010-96 zo dňa 6.2.2012 vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na vydanie predbežného oparenia tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. L., ako už bolo uvedené vyššie; t.z. že jeho vykonateľnosť vyplýva aj z ust. § 171 ods. 2 OSP. Z predmetného rozhodnutia bolo jednoznačne preukázané, že titul výkonu rozhodnutia - uznesenie Krajského súdu v Žiline, 6CoP/39/2012 zo dňa 24.5.2012 nadobudlo vykonateľnosť v zmysle § 171 OSP. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že predmetné rozhodnutie bolo účastníkom doručené.

V ďalšom súd skúmal, či je preukázaná skutočnosť tvrdená otcom, že matka ako povinná sa odmieta dobrovoľne podrobiť súdnemu rozhodnutiu. V konaní o výkon rozhodnutia súd neskúma vecnú správnosť titulu výkonu rozhodnutia (ako to namietal vo svojom vyjadrení právny zástupca matky) ani sa súd nezaoberal argumentáciou matky, že momentálna forma predbežnej úpravy o styku otca s maloletou je v rozpore so záujmami maloletej, preto súd nevykonal ani návrh na dokazovanie prednesený PZ otca na pojednávaní dňa 4.10.2013 výsluchom svedkyne p. E. na okolnosti, prečo sa ÚPSVaR staval do pozície, že sám bude hľadať riešenie, ako bude realizovať styk v zmysle rozhodnutia KS, nakoľko pre súd bol rozhodujúci už súdom upravený styk maloletej a otca, kritériá rozhodné pre posúdenie, ako sa bude realizovať styk maloletej s otcom, sa posudzovali v základnom konaní o nariadení predbežného opatrenia, ktoré je t.č. titulom výkonu rozhodnutia.

V konaní o výkon rozhodnutia predbežného opatrenia, nariadeného uznesením KS v Žiline, sp. zn. 6CoP/39/2012 zo dňa 24.5.2012, bolo dôvodné skúmať okrem jeho vykonateľnosti, či skutočne dochádza k odmietaniu podrobenia sa tomuto súdnemu rozhodnutiu alebo neplneniu tohto súdneho rozhodnutia zo strany matky maloletej, ktorá má podľa titulu výkonu rozhodnutia povinnosť pripraviť maloletú L. na stretnutie a v dohodnutom termíne zabezpečiť účasť maloletej na stretnutí s otcom na referáte Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin. Tejto povinnosti matky predchádza povinnosť otca dohodnúť s referátom Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin konkrétny termín stretnutia a tento najneskôr sedem dní vopred písomne oznámiť matke maloletej. Splnenie povinnosti je závislé od splnenia povinnosti otca podľa predmetného rozhodnutia KS.

V konaní mal súd preukázané vyjadrením otca na pojednávaní dňa 4.10.2013, že sám súdom uloženú povinnosť neplnil, uviedol: „Už som povedal, že som ďalej úrad nekontaktoval v tomto smere“, čo bola odpoveď na otázku súdu, či otec kontaktoval ÚPSVaR po tom, čo spôsob styku s dcérou upravený v predmetnom rozhodnutí nefungoval.

Otec inicioval dohodu s referátom Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin ohľadne konkrétneho termínu stretnutia až listom zo dňa 26.9.2013, doloženého do spisu na pojednávaní dňa 4.10.2013. Podľa vyjadrenia otca, od posledného stretnutia s maloletou dňa 24.9.2012 a stretnutia rodičov bez maloletej dňa 26.11.2012 (správa ÚPSVaR Martin na č.l. 56, zhodné vyjadrenia účastníkov) otec preukázateľne podľa jeho vyjadrenia tak na pojednávaní dňa 4.10.2013, ako aj v písomnom vyjadrení zo dňa 12.8.2013, konkrétny termín stretnutia s referátom Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin nedohodol (ktorý mal matke najneskôr sedem dní vopred písomne oznámiť). Matka potom nemohla splniť svoju povinnosť, pripraviť mal. Ninu na stretnutie a v dohodnutom termíne zabezpečiť jej účasť na stretnutí s otcom na referáte Poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Martin. Túto povinnosť si matka nemohla splniť pre nespĺnenie povinnosti otca uloženej mu vykonateľným rozhodnutím. Pre nariadenie výkonu rozhodnutia potom nebola preukázaná skutočnosť, t.j. že nedochádza k dobrovoľnému podrobeniu sa matky titulu výkonu rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd vyhlásil výkon rozhodnutia za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavil v súlade s § 268 ods. 1 písm. e/ OSP, nakoľko mal preukázané, že na takýto postup súdu boli splnené procesné podmienky.

Pokiaľ otec upustil od styku s maloletou spôsobom upraveným vykonateľným rozhodnutím a sám súhlasil s inou formou stretávania sa - vyjadrenie otca zo dňa 12.8.2013 („ja som už potom po tejto situácii u Mgr. E. stretnutia nerealizoval, ale mal som podmienku, že raz za týždeň budem s malou telefonovať a raz za mesiac mi D. C. napíše dopis, ako sa má malá“) čo potvrdila kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 4.10.2013, matka na pojednávaní 4.10.2013 a v písomných vyjadreniach, súd toto vyhodnotil tak, že matka sama doteraz nedala príčinu, aby bol vykonaný súdny výkon rozhodnutia, ako to uviedol právny zástupca matky maloletej na pojednávaní dňa 4.10.2013. Bolo dôvodné aplikovať ust. § 268 ods. 1 písm. e/ OSP a výkon rozhodnutia vyhlásiť za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať. Týmto iným dôvodom je skutočnosť, že matka nedala príčinu, aby bol výkon rozhodnutia nariadený, keď v konaní nebolo preukázané, že matka sa odmieta podrobiť súdному rozhodnutiu.

Neprípustnosť výkonu súdneho rozhodnutia je v ust. § 268 ods. 1 písm. e/ OSP vymedzená negatívne všeobecne tak, že ide o iné dôvody, pre ktoré výkon nemožno vykonať, tj. obsahuje všetky dôvody neprípustnosti, ktoré zákon sám špeciálne neupravuje a môže ísť o rôznorodé skutočnosti, ktoré vznikli ako pred vydaním titulu, ale i po jeho vydaní. Súd v tomto konkrétnom prípade ako dôvod vyhlásenia neprípustnosti vyhodnotil skutočnosť, že matka sama nebráni výkonu súdneho rozhodnutia, keď splneniu povinnosti matky predchádza podľa vykonateľného rozhodnutia splnenie povinnosti otca. Bolo preukázané, že otec si svoju povinnosť, na ktorú sa viaže povinnosť matky, sám neplní, nie je to teda matka, ktorá by sa bránila dobrovoľnému výkonu rozhodnutia, z uvedeného dôvodu bol výkon rozhodnutia súdom vyhlásený za neprípustný. Podľa § 268 ods. 1 písm. e/ OSP sa výkon rozhodnutia zastaví, ak výkon rozhodnutia bol súdom vyhlásený za neprípustný, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý rozhodnutie nemožno vykonať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, nakoľko ide o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu. Zásada vyslovená v § 146 ods. 1 písm. a/ OSP podľa názoru súdu platí absolútne, čo znamená, že v týchto konaniach nie je možné aplikovať žiadne z ustanovení o náhrade trov konania zakotvených v § 142 a 143 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného Zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).